

Tyendebladet

ORGAN FOR TYENDET OG LANDARBEJDERNE.

Udgivet af Tyendeforbundet.

Redaktør: Carl Westergaard.

Nr. 8.

Tyendebladet udkommer 1 Gang om Ugen og koster 65 Øre Kvartalet.

Søndag den 24. November 1907.

Annoncepris: 10 Øre pr. Petitlinie. For større og staaende Annoncer Rabat.

1. Aarg.

For vi træder hverandre i Dyndet ned.

Der staa en Purle ved Vejens Sving,
en Egeknast saa forkrampet;
den Stakkel fik aldrig sin Marv i Ring,
og aldrig blev den til Høgenting,
fordi den for tidlig blev trampet.
For vi træder hverandre i Dyndet ned.

Ja Livets lovende Førsteknop
den ødtes grumt for de fleste;
thi raged ogsaa en Enkelt op
med Jærn i Uddet, med Frugt i Top,
det blev dog kun Purl det meste.
For vi træder hverandre i Dyndet ned.

Det Barn, som vaagner af drømfyldt Blund,
den hele Sol vil han kræve;
men lad ham først kæmpe en Livsens Stund,
da vil for at vinde en Straale kun
hans tryglende Læber bæve.
For vi træder hverandre i Dyndet ned.
Jeppe Højhær.

Protest mod Tyendeloven!

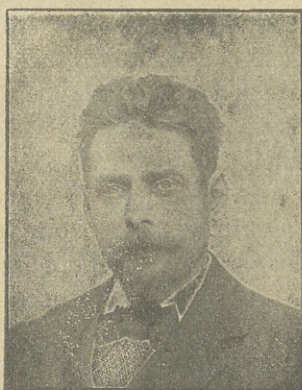
Som det andet Steds i Bladet er meddelt, har der i „Studentersamfundet“ været afholdt et Møde om Tyendesagen, hvor Hr. Journalist Marinus L. Yde holdt et klart og kraftigt Foredrag om Tyendespørgsmaalet.

Dette Møde formede sig fra først til sidst som en alvorlig Protest mod den nuværende Tyendelov og Tyendelovgivning i det hele.

Det var en stolt Sejr for den Anskuelse, vi til enhver Tid lægger for Dagen! Med de stærkeste Ord, Sproget ejer, blev det fordømt, at underkaste Tyendet særlige Love.

Man skulde forøvrigt ikke synes, det kunde være saa vanskeligt at underskrive af alle, der ellers fuldt ud slutter sig til den demokratiske Anskuelse: Folket skal selv styre deres egne Sager! Men, ak —

En Folkedigter.

Henrik Pontoppidan.

Han er en af vort Lands største Digtere. Hans Bøger udmærker sig ved et klart og naturligt Sprog.

For sine Bøger „Fra Hytterne“ og „En Endelig —“ fortjener han at mindes som den, der først skrev om Smaafolks Livsvilkaar. Det store Værk „Lykke Per“ er Pontoppidans største Bidrag til dansk Literatur.

desværre! Der er endnu mange, for hvem Demokrati kun er et Ord, som kan anvendes ved højtidelige Lejligheder, og som ikke vil gaa med til at stille Tyendet lige med de øvrige Borgere.

Men hvordan i al Verden kan det saa falde os ind at give Tyendet Valgret, udtalte Hr. Yde, naar vi samtidig vil underkaste dem særegne Love?

Det forekommer ogsaa mig at være noget mystisk. Skal vi have Valgret, skulde vi dog ogsaa i det øvrige være lige med de andre.

Det er at haabe, at Demokratiet vil lytte til Tyendets Krav. Og naar vi saa ønsker at fritages Undtagelseslove i enhver Form, saa haaber vi, at Demokratiet vil støtte vort Krav.

For hver Dag der gaar, bliver Protesten mod, at Tyendet skal underkastes særlige Love, stærkere og stærkere, derfor er det at haabe, at kun Reaktionen vil modsætte sig Kravet: Lige Ret for alle!

Alle frisindede Mennesker vil stille sig paa vor Side og hævde, at Lovene skal være ens for alle!

Carl Westergaard.

At leve.

Vi spiser for at leve, vi lever ikke for at spise. Vi arbejder for at leve, vi lever ikke for at arbejde. Dette er sund Sans og god Moral.

I vor moderne Tid tegner det til at blive omvendt. Mange Mennesker lever kun for at spise — at nyde. Hele deres Liv gaar kun ud paa at tilfredsstille deres Nydelsstrang — saa raffineret som muligt. Saadan former Livet sig mange Steder paa Samfundets Højder. Og i Arbejderverdenen former Livet sig, som om store Masser Arbejdere kun er til for at arbejde.

Det ser ud, som hele Livets Mening med dem kun er Arbejdet.

Paa denne Maade bliver Livet paa Højderne et Liv i Fraadseri, mens det for Arbejdermasserne bliver et Liv i Arbejde, et Liv i Trældom.

Begge Dele er skadelige og fører til det stik modsatte af Sundhed og Moral. Det er den rene Unaturlighed.

Det er denne Unaturlighed, at vi arbejder paa at faa fjernet.

Vore Modstandere kan ikke benægte, at alt dette forholder sig saaledes, men alligevel hyler de mod os.

Nogle hyler, fordi Bugen og Pengene er bleven deres Gud, andre, fordi „Trældomsfrygten“ har reduceret deres Sjæl.

De første hører til de herskende, de sidste til de undertrykte. Men disse Hyl mod os er lige saa meningsløse som Hundens Gøen mod Maanen.

Lars Bjerres Død.

„Lars Bjerre er død!“
fra Mund til Mund det i Gaarden lød;
„I Nat Klokken tolv tog Vorherre
den gamle Slider, Lars Bjerre.“

„Hvor havde han virket? Hvad drev han paa?
var Hværvet mon stort og betroet?
Og var han frygtet af store og smaa?
af hele Hoben begloet?
Og smykked' en Orden hans brede Bryst?
var Livet en Leg — en Solskinslyst?“
— „Nej — nej, det var en alvorlig Dyst“,
sa'e Hytten, hvor han havde boet. —
Den havde jo set ham ved Dag og Nat;
naar han gik i Gryet — stærk til at ta'e fat,
naar han kom i Kvælden — mødig og mat,

fik Nad'veren og smed sig paa Lejet; den havde jo hørt, naar urolig han laa og regned' — og spekulerede paa at øge det lidt, som han ejed' —
— Men fattig han var, og fattig han blev, fra Haanden til Munden, kun Lars det drev,

Og dog var Lars en Slidernatur, der aldrig drev eller kneb sig en Lur, der stræbte og stred, der slæbte og sled med duvet Nakke og Bringe bred — var tidligt og sent paa Færde.
— Han kunde pløje, harve og saa, var Mester i baade at meje og slaa og grøftede flot et Gærde, og rakte han Korn eller satte han Hæs, Lars Bjerres var altid det største Læs, og Hæsset stod, som det var tegnet; han krøb paa Akkord gennem Roerne frem og bragte altid en Del mere hjem, end Ladefogden beregned'.

— — —
Men nu var han død — død let og brat,
— død Klokken tolv den sidste Nat.

Dagen igaar han tappert stod; han harked' og hosted' og spytted' Blod i Tærskemaskinens graablege Støv, det kendtes, han var kun et vissent Løv, der snart vilde falde fra Kviste.
— Og Greven gav Hjulmanden Ordre paa at tømre saa fast, som han kunde naa en sortmalet Fyrretræskiste.

— — —
Nu er det den dejligste Foraarsdag med Sol over Strand og Skoven, i Marken er selv den unge Plag kommet med for at trække Ploven. Og Møgets Duft over Gaarden staar, Læs paa Læs udaf Møddingen naar, nedover Vejen mod Marken det gaar,
— men hvad er nu det, der kommer?

Jo — just mellem to Læs tuftende Møg, — trukket af gamle Udgangsøg, to stive — lammende Bæster — kom Lars Bjerres jordiske Rester.
— Forvalt'ren fik ikke Tid til at se det, han saa bare no'et, som drog forbi Leddet, han vinker og raaber: „Ohøj“ og „Halløj!“ hvor Fa'en skal de hen med det Læs Møg?“

Ja saadan en Henfart faar jo desværre, mangen af samme Slags som Lars Bjerre,
Bertram Eggers.

Skriv efter Prøvenumre af „Tyende-bladet“ og send dem ud til gamle Kammerater og Bekendte og andre, som I mener kunde interessere sig for dette Blad!

Birkedal-Nielsen og Tyendebevægelsen.

—:—

Hr. Birkedal-Nielsen fortæller i sit Skrift „Tjenestefolk“, at han selv har en Gaard paa 400 Tdr. Land, og med denne Oplysning in mente forstaar man bedst baade hans bidske Angreb paa Tyendeforbundet og dets Formand, og alt det øvrige, han væver sammen om Tyendeforholdet. Han er ikke alene Højskolemand men ogsaa stor Jordbruger. Han har i betydelig Grad tilegnet sig de andre større Jordbrugeres Syn paa Tyendeforholdet, og alt, hvad han kan, bliver derfor kun at sætte Højskolemusik til Storbøndernes Klagesang over de aadrige Tjenestefolk.

Hans Paastande er i det hele saa misvisende og stiller i den Grad Forholdene paa Hovedet, at man fristes til at imødegaa ham Punkt for Punkt. Jeg skal dog ikke falde for Fristelsen, da det vilde føre alt for vidt, men nøjes med at belyse enkelte af hans Paastande. Skulde han saa f. Eks. ved et offentligt Møde ønske Spørgsmaalet grundigere uddebatteret, vil baade Redaktør Westedgaard, undertegnede og rimeligvis endnu flere være til Tjeneste.

Som noget ret betegnende skal nævnes, at han finder selv Tyendeloven et Forsvar værd mod Tyendeforbundets Angreb. Ellers plejer Agrarernes Ordførere jo at komme udenom den Skamplet, Tyendeloven er paa dansk Lovgivning, ved Forsikringer om, at den egentlig slet ingen praktisk Betydning har. „Her paa Egnen kender hverken Husbond eller Tyende til, hvordan Tyendeloven er“, plejer det jo at lyde. Hermed kan B.-N. imidlertid ikke nøjes. Han vil have slaaet fast, at Loven virkelig ikke er saa slem, som den gerne faar Skyld for at være. Han nævner en Del Bestemmelser, der skulde beskytte Tyendet. Men i Praksis gaar det jo rigtignok gerne saaledes, at disse Beskyttelsesparagrafer bliver ret hejtningsløse. Der føres mellem Aar og Dag ikke saa faa Tyendesager, og af dem alle lærer vi, at Rettens Vej er uhyre trang for Tjenestefolk. Selv hvor jævn Menneskeforstand maa finde, at Tyendet har Ret, gaar de allerfleste af de Domme, der falder i Tyendesager, dog Tyendet imod.

Loven er dikteret af Husbondens Interesser, og den fortolkes selvfølgelig ogsaa gerne i Husbondens Favør; men saa meget er det naturligvis umuligt at faa N.-B. saavel som Agrarernes øvrige Ord- og Penneførere til at forstaa.

Noget, man ogsaa maa lægge Mærke til, er den Maade, hvorpaa B.-N. helt igennem omtaler Tjenestefolkene. De faar naturligvis selv Skylden for de daarlige Forhold. De faar Penge „for at gaa og i større eller mindre Grad kludre med andres Værdier“. „De er ret ofte nogle store Svinebæster“ og „Sengetøjet i Karlekamrene er mange Husmødres Skræk“. Der kunde citeres meget mere af den Slags, men Pladsen tillader det ikke. Alene det her fremdragne er imidlertid betegnende for, hvad B.-N. mener om Tjenestefolk.

Og gaar Tjenestefolkene fra Stillingen som Tyende over i de fattige Landarbejderes Rækker, saa er det naturligvis ogsaa deres egen Skyld. De tjener saa meget, „at den fattigst fødte Karl og Pige ved de Goder, som Samfundet byder, kan faa sit eget Hjem, hvor de kan leve saa selvstændigt som nogen Adelsmand paa sin Borg“, og „Samfundet er saa godt, at enhver, som ærlig og trofast vil, kan arbejde sig frem til en god social Stilling“. For Kuriøsitetens Skyld skal ogsaa nævnes, hvordan han skriver om at dele. Selv om de boddende „gav al deres Rigdom bort til lige Deling, saa vilde der være mange, der bare ødelagde Rigdommene og altsaa var lige fattige osv.“ Vi skulde ellers tro, Folk snart var vokset fra disse Delingsfantasier, og saa kan der virkelig endnu i 1907 endogsaa findes en Højskoleforstander, der ikke er naaet videre i social Forstaaelse. Jeg kan dog trøste ham med, at han ikke heltud er den eneste, der staar saa langt tilbage. Her paa Egnen er der i hvert Fald enkelte gamle Koner, der akkurat har de samme Ideer om at dele; men man forstaar rigtignok ogsaa bedre, hvis han skriver om, at enhver, der vil, kan blive vel-

stillet — og man gider ikke komme ind paa at give igen paa dette — — ja, hvad skal man kalde det?

Naturligvis paastaar han ogsaa, at de daarligste Tjenestefolk kommer fra de fattigste Hjem. Den vil Storbønderne jo ogsaa gerne stikke ud. Man maa vel spørge, hvorfra ved de dette? De foreligger næppe nogen Statistik over hvilke Hjem, der lever det største Kontingent af daarlige Tjenestefolk. Det vilde alligevel ikke være af Vejen, om de Storbønder, der altsaa er saa ivrige efter at tilsmudse de fattige, holdt noget bedre Øje med den Ungdom, der gaar ud fra deres egne Hjem. Saa lod de maaske være at raabe slet saa højt om os, der er opvokset i fattige Hjem.

I det hele driver Hr. Birkedal-Nielsen det i det væsentligste kun til at gentage Storbøndernes og Proprietærernes Klager over de daarlige, upaalidelige, dovne osv. Tjenestefolk. Hans Skrift er ogsaa i væsentlig Grad rettet imod Tyendeforkundet, som han, saavidt han kan, søger at mistænkeliggøre, noget vi rigtignok kan tage os uhyre let, og vi tager næppe Fejl i at regne ham til vor Bevægelses afgjorte — om end ikke farlige — Modstander.

Johs. K. Johansen.

Vore Kamre.

—:—

Man behøver ikke at være meget kritisk anlagt for at komme til det Resultat, at Karlekamrene næsten overalt ikke alene har store Mangler, men savner omtrent alt det, som kan gøre et Værelse hyggeligt, hvad enten dette nu er til Opholdsrum eller Soveværelse. Man behøver kun at have tjent paa forskellige Gaarde rundt om i Landet for at være kommen til denne sørgelige Kendsgerning.

Og de, der enten har været eller er ude at tjene, kender af Erfaring, at ogsaa paa dette Punkt brænder Tæmpen — temmelig klar endda.

Det er en af de Faktorer, hvis Forbedring er en Nødvendighed, dersom et godt Forhold skal kunne bestaa mellem Husbond og Tyende. Men ikke desto mindre bliver der fra Husbondens Side gjort saa lidt for at forbedre disse Opholdsrum — der kan ikke blive Raad dertil — disse høje Lønninger — og de daarlige Tider

Dog, lad mig være retfærdig, jeg har set Karlekamre, hvor der var Gardiner for Vinduerne — for Vinduet, thi et Vindue i Kammeret er vistnok Reglen, og det er sjældent noget stort Vindue.

Og jeg har set Karlekamre, hvori der baade var et Bord og nogle Stole, efter som der var Beboere til; men jeg har ogsaa set Kamre, hvor i al Fald Bordet savnede, og hvor Stolene slet ikke var egnede til at sidde farefrit paa. Og jeg har set Karlekamre, hvor der var Tæpper paa Sengene* og temmelig gode Dynner i disse; men jeg har ogsaa set Eksempel paa, at disse sidste kunde forestille alt andet end Dynner til Folk at lægge sig i.

At der mange Steder er Cementgulv i Kamrene i Stedet for Brædegulv, er der vel ikke saa meget at sige til, som det, at der mange Steder er Lergulv og Stengulv ligesom i Staldene.

De danske Gaardmænd og Ejendomsbesiddere faar Skyld for at være oplyste Folk, men efter disse Oplysninger skulde man næsten ikke tro det; thi kommer man

Indenfor i deres egne pæne Stuer, faar man rigtigt nok et andet Indtryk af Begrebet: Menneskeligt Opholdsrum; Sammenligning taales daarlig.

Det kan godt være, at der er Karle, for hvem det er en Biting, enten at Kammeret er godt eller daarligt; men for en Karl, der har Lyst til at læse og skrive, og som i det hele taget udenfor Arbejdstiden beskæftiger sig med aandelige Sysler, er det at have et godt Kammer et stort Gode. Fandtes der i hvert Karlekammer et Bord, nogle Stole og muligvis en Lampe, vilde der sikkert findes mange flere dygtige og intelligente Tjenestekarle, end Tilfældet er. Det var ønskeligt, om der paa dette Punkt maatte ske en Omvæltning i en nær Fremtid, og takket være den nu gryende Tyendebevægelse, vil der vel nu for os Tjenestefolk komme en Dag, da vi kan regnes lige med andre Samfundsklasser, blive agtede som andre Mennesker; thi eftersom Jorden frembringer alt det, Mennesket skal leve af, og vi Tjenestekarle dyrker og behandler Jorden — saar og høster dens Afgrøde — turde vi vel stole paa, at vi var berettiget dertil.

Niels P. Petersen,
Tjenestekarl.

Hvor mon det har været? R e d.

Skaft en Holder og en Annonce, saa skal Bladet snart blive udvidet!

Bøger.

Alb. Jørgensen: Klassekampen.

Denne lille Pjece (30 Sider) kan læses med Udbytte af den, der ikke ved, hvad den ny Retning indenfor Arbejderbevægelsen vil.

Men da vort Blad ikke tilhører noget bestemt Parti, skal vi ikke blande os i Striden, men kun henlede vore Læses Opmærksomhed paa Bogen, saa kan enhver selv dømme.

Vi vil ikke „tygge Føden“ til vore Læsere — saadan som de mange Blade gør. Vi lader vore Læsere selv danne sig deres Mening! Hr. Bankassistent Alb. Jørgensens lille Bog bærer fra først til sidst Præg af Forfatterens klare retlinede Synspunkt og er baaren af en nøgter og logisk Retfærdighedsfølelse, lige fri for sentimental Foleri, som uklar Haskhed avlet af Suldtradikalisme.

Selv om man er uenig med Forfatteren, glæder man sig dog over at læse Bogen.
C. W.

Kærehave Husmandsskole og Tyendet.

Som allerede meddelt i „Tyendebladet“ er der dannet en ny Tyendeorganisation — „Dansk Tyendeforening“ — paa Kærehave Husmandsskole. Dens Program er tildels afskrevet efter „Tyendeforbundet“s og indleder med, at Foreningen vil virke for Oplysning. Dette er et smukt Formaal, naar det tages i Ordets egentlige Betydning; men man synes efterhaanden at komme ind paa, at det kan bruges som Betegnelse for næsten alt muligt, endogsaa det, der er Ordets polære Modsætning. Naar Kære-

have ikke mener at kunne slutte sig til det alt bestaaende Tyendeforbund, kunde det jo tænkes, at det netop var den forsknlige Opfattelse af dette Begreb, der var Grunden. Kærehave har jo nemlig erfaret, at en bestemt Form for „Oplysning“ betaler sig godt, den, der har sit Organ i „Ugens Nyheder“. Kærehave fik i Fjor en Anerkendelsesgave paa 50,000 Kr. fra dette Blad for sin Omsorg for Husmændene; maaske kan der gøres en lignende Forretning med Tjenestefolkene. Naar Kærehave har modtaget denne Gave, har den dermed moralsk set anerkendt „Ugens Nyheder“s „Oplysningsarbejde“, og saa kan man nogenlunde slutte sig til, hvor den nye Forenings Arbejde for Oplysning bærer hen. At bruge Ordet Oplysning i Forbindelse med en saa elendig Bondefangergeschæft som „Ugens Nyheder“ er en Meningsløshed, man vilde jo dermed slette Betegnelsen for det modsatte af Oplysning. Men det skal ikke undre mig, om „Ugeds Nyheder“ en Dag kalder sig „Danmarks største, bedste og mest udbredte Højskoleblad“. „Ugens Nyheder“ og Kærehave Husmandsskole bør betragtes som solidariske og fortjener samme Skæbne.

„Alle Folk bør vide“, at „Ugens Nyheder“ og Kærehave Husmandsskole kun er tarvelige Pengespekulationsforetagender, der kun er lykkedes alt for godt og staar som sørgelige Mindestøtter om manglende Folkeoplysning. Det kan derfor kun paa det bestemteste fraraades intelligente Tjenestefolk at lade sig „bruge“ af dette tarvelige Tvillingepar.

M. Hansen,
Glamsbjerg.

Dette Indlæg maa staa for Hr. M. Hansens egen Regning. R e d.

Vor Bevægelse.

Generalforsamling.

Tirsdagen den 29. Oktbr. holdt Tyendeforeningen i Vridsted sin ordinær halvårlige Generalforsamling.

Kassereren fremlagde Regnskabet, der enstemmigt godkendtes. Af Regnskabet fremgik det, at Foreningen havde haft en Indtægt paa 16 Kr. og Udgift 14 Kr. 80 Øre.

Formanden, Axel Nielsen, genvalgtes; til Næstformand valgtes Andreas Jensen; Kasserer Kristian Pedersen, de øvrige Bestyrelsesmedlemmer blev Niels Møgelbjerg, Karl Jacobsen, Peder Pedersen og Jens Johansen. Til Revisorer valgtes Axel Nielsen og Niels Møgelbjerg.

Paa Generalforsamlingen ndtalte alle Medlemmerne deres hele og udelte Tilfredshed med vort Organ — „Tyendebladet“ — der skal være vor Talsmand i Kampen for vore menneskelige Rettigheder.

En Aftenskole

har vor Afdeling i Stenløse paa Fyen oprettet i disse Dage, hvor alle Medlemmerne kan deltage.

Til Lykke med Arbejdet! Gid mange vilde følge dette gode Eksempel!

Vor Afdeling i Hjallesø

paa Fyen har nu haft Generalforsamling, hvor Vilh. Nees blev valgt til Formand.

Det var et heldigt Valg! Det betyder, at der vil komme Liv i Spørgsmaalet!

Lørdag den 23. ds. afholder de det første Foreningsmøde.

I Sparkjær-Eggen

arbejdes der for Tiden stærkt paa at faa oprettet en Afdeling.

Det samme er Tilfældet i Ejby og Fangel paa Fyen, samt i Taastrup paa Sjælland.

Desværre maa vi paa Grund af Penge-mangel indskrænke vor Agitation. Havde vi haft Penge, kunde vi maaske inden Jul have 20 Afdelinger mere!

Uge-Kronik.

Tyendespørgsmaalet i „Studentersamfundet“.

Sidste Lørdag Aften afholdtes der et Møde i „Studentersamfundet“s store Sal i København, hvor Journalist Yde ved „Politiken“ indledede.

I den efterfølgende Diskussion deltog Redaktør Westergaard, der havde faaet en Indbydelse til Mødet, Folketingsm. P. Sabroe, Frk. Marie Christensen m. fl.

I næste Nummer vil vi bringe et udførligt Referat af Hr. Ydes Tale samt af den efterfølgende Diskussion.

En ny Medarbejder.

Forfatteren M. Andersen Nexø har lovet at være Medarbejder ved „Tyendebladet“.

105 ny Holdere

har vi faaet i denne Uge!

Der er nu snart Udsigt til, at Bladet kan bære sig. Men der maa dog endnu tages et Tag til.

Vi siger endnu en Gang: Skaf os en Holder hver, saa kan Bladet bære sig!

Husk Aktietegningen!

Vi minder atter vore Venner om at tegne sig for en Aktie i „Tyendebladet“ for at øge Driftskapitalen.

Skriv til Bladets Kontor med det samme!

Vore Medarbejdere.

Forfatteren Jeppe Aakjær.

„ Chr. Bundgaard.

„ Johan Skjoldborg.

„ M. Andersen Nexø.

Dr. phil. P. Munch.

Dr. Edv. Larsen.

Exam. juris. Fr. Sørensen, Aarhus.

Journalist Marinus L. Yde.

Lærer Axel Sneum.

Assistent Alfred Hansen, København.

Husmand Niels Mortensen, Gedsted.

„ Fr. Hansen, Rorup.

„ M. Wammen, Baarst.

Arbejdsmand Johs. R. Johansen, Øbsted.

„ Bertram Eggers.

Tjenestekarl S. S. Hansen, Høje.

„ Ole Jørgensen, Haarup.

„ Hjalmar Ejling, Bonfild.

„ Chr. Christiansen, Højeris.

„ Niels P. Petersen.

„ P. Stegenberg.

„ Carl Westergaard (Redaktør).

Murer Th. Christensen, Rb.

Foreningsmeddelelser.

„N. Lyndelse Tyende- og Landarbejderforening“ afholder offentligt Møde Søndag den 24. ds., Kl. 8, med Tjenestekarl Ahlmann-Hansen som Taler.

Hjallesø Tyendeforening afholder Møde Lørdag den 23. ds.

Alle Medlemmerne bedes give Møde.

□□ Støt dem, der averterer i „Tyendebladet”. □□

„Tyendebladet“s
Kontor og Ekspedition:
Fredenstov 5, Aarhus.
Telefon 885.

Annoncer.

„Tyendebladet“

forsendes til alle Højskoler, Herregaarde, mange Læsestuer og Gæstgiverier og har derfor en større Læsekreds end mange Ugeblade tilsammen. Det har hver Uge over 20,000 Læsere!

„Tyendebladet“ er derfor et fordelagtigt Annonceblad! Annoncer derfor i „Tyendebladet“!

Skanderborg Amtstidende

Organ for Venstre i Skanderborg Amt.
Bladet oprettedes 1892 af Egnens Landbefolkning og udgives af et Aktieselskab. Det er Jyllands største og livligste Venstreblad. Bedste Annonceblad i mange Miles Omkreds. — Telefon Nr. 54. Kontor Adelgade 71, Skanderborg.
Abonnér. Annoncer. Agitér.

Jysk Morgenblad

Redaktør: Helge Hostrup,

Jyllands største, bedste og mest frisindede Venstreblad. Bringer til Stadhed oplysende Artikler om sociale og politiske Forhold. Bør holdes af alle Smaafolk, Tyende, Husmænd og Landarbejdere, hvis Talsmand det altid er.

Pris 2 Kr. Kvartalet (Postpenge iberegnet) ved Bestilling paa Bladets Kontor, Søndergade 11, Aarhus.

▷ Prøv Jysk Morgenblad et Kvartal. ◁

Afholdsdagbladet Reform,

redigeret af Larsen-Ledet og Nielsen-Svinning,

er det mest udbredte Blad blandt Landets 160,000 Afholdsfolk. Kontorer: Aarhus, Esbjerg, Odense og København. Repræsentanter i alle andre Købstæder og Stationsbyer. Abonnement 1 Kr. 25 Øre Kvartalet + Postpenge. Moderate Annoncepriser.

◁◁ Læs ▷▷

Nordsjællands Venstreblad

(Redaktør: Holger Bernild).

Bladet ejes og udgives af Egnens Befolkning. Det har Kontorer i Hillerød, Frederiksværk og Frederikssund.

Godt Annonceblad for Pladssøgende, der ønsker Ansættelse i Nordsjælland.

Ugebladet „Det frie Ord“

udgives af en Kreds af radikale Venstremænd og redigeres af N. Bransager, Ringsted. Kan bestilles paa alle Postkontorer og koster 50 Øre Kvartalet + 12 Øre i Postpenge. Giver klar og indgaaende Besked om den politiske Udvikling.

Cykler

og Cykledele købes bedst og billigst ved C. M. Madsen, Voel, Silkeborg.
— Forlang Tilbud. —

Sommerskolen paa Borris Landbrugsskole.

3 Maaneders Kursus for Piger begynder 4. Maj. Undervisningen omfatter ogsaa Havebrug og Husholdning. Da Skolen er statsanerkendt, kan amtsunderstøttede Elever optages. Plan tilsendes og Indmeldelser modtages.
S. Holm.

Korte Kursus paa Borris Landbrugsskole.

6 Dages Kursus fra 9. Decbr. og 6. Marts.

12 Dages Kursus fra 20. Januar og 10. Februar.

Ved Kursuset i Marts undervises i Havebrug og Landbrugets Bierhverv; ved de andre væsentligst i Landbrugsfagene.

Plan tilsendes og Indmeldelser modtages.
S. Holm.

Overfrakker, Herreklæder

samt
Arbejdstøj m. m.
faas billigst i

Tøjhuset, Overg. 44,
— Odense. —

Meddelelse

fra

Tyendebladet, Aarhus.

Herved meddeles, at Hoved-Ekspeditionen for Annonce-Afdelingen ved Tyendebladet er overdraget Chr. Jensen, Reklame-Bureauet „Expres“, Aalborg.

I Henhold til ovenstaaende meddeles, at undertegnede modtager Annoncer af enhver Art, saavel Forretningsannoncer som Plads tilbydes og Plads søges.

Enhver Forespørgsel Annonceringen vedrørende vil omgaaende blive besvaret, ligesom Annoncer gerne op sættes og affattes uden ekstra Udgift for ærede Averterende.

For Tyendebladets Annonce-Afdeling, Reklame-Bureauet „Expres“, Aalborg.

Oplæsning.

Undertegnede tilbyder herved Foreninger Oplæsning af de bedste danske Forfatteres Værker. Honoraret er kun 4 Kr., fri Rejse og Ophold.

Ærbødigst

H. J. Hansen,

Røjle Enge pr. Strib.

Wilh. Kjølby

anbefaler sit

fotografiske Atelier,

Vestergade 1. — Odense.

Kun smukt og fint Arbejde laves.

12 Kabinet 6 Kr. — 12 Visit 3 Kr.

Køb kun hos dem, der averterer i „Tyendebladet“, da de averterer for at støtte vor Sag!

Køb Eders Varer hos

Holger Sinding, Sparekassebygningen, Brønderslev

Største Udvalg. — Reel. — Billig. — Bestemt.

Gør et Forsøg — Resultatet bliver Tilfredshed.

Bemærk Adr.: Holger Sinding, Sparekassebygn.

Skal en Annonce

betale sig, bør man avertere i et Blad, der læses af det Publikum, som har Brug for det averterede.

Tyendebladet læses ugentligt af over 20,000 Mænd og Kvinder. Alle, som vil søge Kunder specielt blandt Midelstanden og Arbejderbefolkningen, kan ikke avertere i noget bedre Blad end Tyendebladet.

Annoncer til Tyendebladet modtager Tyendebladets Annonce-Ekspedition, Reklame-Bureauet „Expres“, Aalborg.

Paa Milo'ske Forlag i Odense er udkommet og faas i alle Boglader:

Tjenestefolk

af Højskolef. Birkedal Nielsen.

Udgivet i Anledning af „Tyeudeforbundet“s Skrift „Tyendets Stilling i Samfundet“.

Pris: 75 Øre.

Billige Bøger.

Af Gyldendals Bibliotek udsælges:

G. Brandes: Fem danske Digtere	60
H. Pontoppidan: Skyer	50
Alex. L. Kielland: Skipper Worse	50
— Garman & Worse	50
H.F. Evald: Udvalgte Fortællinger	50
— Familien Nordby	65
Thomas Lange: Udv. Skrifter I II	1,25
B. S. Ingemann: To Fortællinger	50
— Kristen Bloks Ungdomsteger	40
Carit Etlar: Salomon Baadsmand	50
S. Banditz: Fortællinger	50
H. C. Andersen: O. T.	50
— De to Baronesser	50

Endvidere sælges:

S. Schandorph: Seks Fortællinger (Indb.)	1,00
Forf. t. Fordømmelsesslæren: Spøgeri	75
Danske i Amerika: Over Havet	35
I. Mihelsen: Fra Højskolen	50
St. St. Blicher: Juleferierne og Høstferierne	25
— Fjorten Dage i Jylland	25
A. C. Meyer: En Gøglers Roman	1,00
— Sangerinden	1,00
Fjeldsted: Landevejens Børn	1,00

Sendes portofrit, naar Betaling følger med Bestillingen.

Kvosted pr. Løgstrup.

Johs. K. Johansen.

Arbejdsgivere

naar det bedste Resultat ved at avertere i Tyendebladet, som ugentlig udgaar over hele Landet og læses af over 20,000.

Annoncer til Tyendebladet modtager Tyendebladets Annonce-Ekspedition, Reklame-Bureauet „Expres“, Aalborg.

Ekstra fine Zittere

med gratis 12 Musik-Numre (Noder), som enhver straks kan spille, forsendes franco for 10 a 14 Kr. fra Carl Møllers Musikhandel, Aarhus.

Meddelelse

til de Averterende!

Alle Oplysninger angaaende Annoncer samt Pristilbud paa samme meddeles beredvilligt fra

Tyendebladets Annonce-Ekspedition, Reklame-Bureauet „Expres“, Aalborg.

Fodtøj

købes bedst og billigst i

Reform,

Kongensgade 2, Odense.

4 pCt. Rabat efter Annoncen!

„Tyendebladet“

er det bedste Annonceblad for dem, der vil gøre sig kendt blandt de unge Landarbejdere.

„Klassekampen“

bør læses af ethvert Tyende, der interesserer sig for sociale Spørgsmaal.

Udgivet af

Socialistisk Arbejderforening.

Pjecen (32 Sider) koster 25 Øre og tilsendes franko mod Indsendelse af 30 Øre i Frimærker til Alb. Jørgensen, Østre Fasanvej 27 3, Kbhn. F.

Forhandlere antages (Provision 7½ Øre pr. Pjece.)

Karle og Piger

anvises gode Pladser overalt i Landet til høj Løn fra C. J. Møllers Fæstekontor i Viborg.

Foreningslove, Medlemskort, Sange, Pjecer, Hæfter og alle andre Arter Tryksager udføres billigst i

- - Nationaltrykkeriet, - - Søndergade 31 — Aarhus.

Agenter,

der vil tegne Holdere til „Tyendebladet“, antages til høj Løn. Henvendelse til Bladets Kontor.

Trykt i Nationaltrykkeriet (R. Nielsen), Søndergade 31, Aarhus.

* * * * * Annoncer i „Tyendebladet”. * * * * *